

อีสเตอร์พลังแห่งการเป็นขึ้นจากความตาย

- อีสเตอร์เป็นวันที่พระเยซูได้ทรงเป็นขึ้นจากความตาย
- และอีสเตอร์ให้ความหวังเรื่องการฟื้นขึ้นหรือการเป็นขึ้นมาใหม่สำหรับเราด้วย

ยอห์น 20:10-18 (John 20:10-18)

10 แล้วสาวกทั้งสองก็กลับไปยังบ้านของตน

11 ฝ่ายมารีย์ยังยืนร้องอยู่นอกอุโมงค์ขณะที่ร้องให้ อยู่เธอก็มองมองดูที่อุโมงค์

12 และได้เห็นทูตสวรรค์สององค์สวมเสื้อขาวนั่งอยู่ ณ ที่ซึ่งเขาวางพระศพพระเยซู องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระเศียร องค์หนึ่งอยู่เบื้องพระบาท

13 ทูตทั้งสองพูดกับมารีย์ว่า “หญิงเอ๋ยร้องให้ทำไม เธอตอบว่า “เพราะเขาเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าไปเสียแล้วและข้าพเจ้าไม่ทราบว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน”

14 เมื่อมารีย์พูดอย่างนั้นแล้ว ก็หันกลับมาและเห็นพระเยซูประทับยืนอยู่แต่ไม่ทราบว่าพระองค์พระเยซู

15 พระเยซูตรัสถามว่า “หญิงเอ๋ยร้องให้ทำไม เจ้าตามหาผู้ใดมารีย์สำคัญว่าพระองค์เป็นคนทำสวนจึงตอบว่า “นายเจ้าข้า ถ้าท่านเอาพระองค์ไปขอบอกให้ดิฉันรู้ว่าเอาพระองค์ไปไว้ที่ไหน ดิฉันจะได้รับพระองค์ไป”

16 พระเยซูตรัสกับเธอว่า “มารีย์เอ๋ย” มารีย์จึงหันมาทูลพระองค์เป็นภาษาฮีบรูว่า “รับโปนี” (ซึ่งแปลว่า อาจารย์)

17 พระเยซูตรัสกับเธอว่า “อย่าห่วงงเหงเหงวเราไว้ เพราะเรายังมิได้ขึ้นไปหาพระบิดาของเรา แต่จงไปหาพวกพี่น้องของเราและบอกเขาว่า เราจะขึ้นไปหาพระบิดาของเราและพระบิดาของท่านทั้งหลายไปหาพระเจ้าของเราและพระเจ้าของท่านทั้งหลาย”

18 มารีย์มักดาลาจึงไปบอกพวกสาวกว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และเธอได้บอกเขาทั้งหลายว่า พระองค์ได้ตรัสคำเหล่านั้นกับเธอ

- ในสมัยของพระเยซูมีการข่มเหงเกิดขึ้นจริงๆ
- และผู้เชื่อเหล่านั้นได้ยอมตายเพื่อความเชื่อในพระเจ้าผู้ทรงฟื้นคืนพระชนม์ พวกเขายอมถูกโยนเข้าไปในถ้ำสิงห์ยอมถูกเผาทั้งเป็น ยอมถูกทรมานและถูกตรึงทำไม ?
- เพราะเรื่องของพระเยซูเป็นเรื่องจริงและพวกเขา ได้เห็นพระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย จริงๆ

โครีนธ์ 15:20 (I Corinthians 15:20)

แต่ความจริงพระคริสต์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงกลับไปแล้วนั้น

- พระเยซูเป็นบุคคลเดียวในประวัติศาสตร์โลกที่ตายและเป็นขึ้นมาใหม่และคงอยู่ตลอดไป

ยอห์น 10:10 (John 10:10) ขโมยนั้นยอมมาเพื่อจะลักและฆ่า และทำลายเสียเราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริบูรณ์

- ขโมยนั้นคือมารมารขโมยสิ่งที่ดีที่พระเจ้าต้องการประทานไปจากเรา
- แต่พระเยซูมาเพื่อประทานชีวิต ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อรับความผิดบาปของเรา และทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย
- แต่ก่อนจะได้รับพระพร เราต้องรับพลังแห่ง การเป็นขึ้นจากความตายก่อน

ยอห์น 11:25 (John 11:25) พระเยซูตรัสกับเธอว่า “เราเป็นเหตุให้คนทั้งปวงเป็นขึ้นและมีชีวิตผู้ที่วางใจในเรา นั้นถึงแม้ว่าเขาตายแล้วก็ยังจะมีชีวิตอีก

- อะไรที่ตายแล้วพระองค์ทำให้ฟื้นขึ้นมาได้
 - ฟื้นขึ้นจากเศรษฐกิจที่ย่ำแย่
 - ฟื้นขึ้นจากการเป็นหนี้เป็นสิน
 - ฟื้นขึ้นจากความสัมพันธ์ในครอบครัวที่แตกร้าง
 - ฟื้นขึ้นจากการเรียนที่ย่ำแย่
 - ฟื้นขึ้นจากบาดแผลความเจ็บปวดในจิตใจ
 - ฟื้นขึ้นจากโรคภัยไข้เจ็บ
 - ฟื้นขึ้นจากใจที่ท้อแท้
 - ฟื้นขึ้นจากอารมณ์ที่ตายไปแล้ว
- ดังนั้นที่พระเยซูได้เป็นขึ้นจากความตาย พระองค์ตรัสคำพูดหนึ่งบ่อยมากๆ คือคำว่า “จงรับ”
- เพราะพระองค์มีพระพรเยอะมากอยากจะให้คนรับ
- พระพรหนึ่งที่สำคัญมากๆ นั่นคือ **ความเชื่อ** ถ้าคุณไม่มีความเชื่อคุณจะพลาดพระพรใหญ่ๆ ทุกอย่าง
- **ความเชื่อเป็นของขวัญชิ้นแรกที่พระเจ้าประทานให้กับเรา** ถ้าไม่มีความเชื่อเราก็ไม่สามารถรับอะไรจากพระเจ้าได้เลย คนที่มีความเชื่อจะมีความตื่นเต้นความเบิกบานความชื่นใจ
- เพราะแต่ละวันเขาจะได้สัมผัสพระพรของพระเจ้าตามพระสัญญา
- พระเจ้ามีฤทธิ์อำนาจที่จะรักษาโรคได้ ...แต่ถ้าคุณไม่มีความเชื่อเรื่องนี้ คุณก็จะไม่ได้รับ
- พระเจ้ามีพระพรในด้านการเงิน ...แต่ถ้าคุณไม่มีความเชื่อที่จะรับพระพรด้านการเงินคุณก็จะไม่ได้รับ
- ถ้าคุณไม่เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าจะให้และไม่เชื่อในสิ่งที่พระเจ้าสัญญา...เราจะไม่ได้รับอะไรแม้แต่อย่างเดียว
- เพราะทุกคนที่มาหาพระเจ้าต้องเชื่อและพระเจ้าจึงอวยพรเขา
- **ตัวอย่าง** พระเจ้าบอกฟาโรห์ปล่อยคนของเราออกมาจากอียิปต์เขาไม่เชื่อ เขาขัดขืนพระเจ้าตลอดเวลา จนสุดท้ายลูกหัวปีตายหมดทั้งอียิปต์ไม่มีเหลือสักคนเดียว เพราะเพราะเขาไม่เชื่อ
- **ตัวอย่าง** คนอิสราเอลไม่ได้เข้าคานาอันยกเว้นโยชูวากับคาเลบ เพราะเขาไม่เชื่อ
- ถ้าเราเชื่อได้ พระเจ้าจะอวยพร

3 ขั้นตอนที่จะได้รับความเชื่อจากพระเยซู

1. หันหน้ามาหาพระเยซู

- ถ้าเราเริ่มต้นหันมาหาพระเยซู ความเชื่อก็จะเริ่มเกิดขึ้น
- ไม่สำคัญว่าที่ผ่านมาระจะเป็นอย่างไร แต่ปัจจุบันเราจะทำอย่างไรกับพระเยซู

ปัจจัยกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้าไม่ใช่อดีตของเราแต่เป็นอดีตของพระเยซู

ไม่ใช่ประวัติของเราแต่เป็นประวัติของพระเยซู
- ไม่สำคัญว่าอดีตของคุณจะเป็นอย่างไร มันสำคัญคืออดีตของพระเยซูทำอะไรเพื่อเรา
- พระเยซูได้เคลียร์อดีตของเราหมดสิ้นแล้ว และประวัติของพระเยซูได้เคลียร์ประวัติของเราเรียบร้อยแล้วเหมือนกับเราไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย

2. มองดูที่แผลเป็นของพระองค์

ยอห์น 20:20 (John20:20) ครั้นพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงให้เขาดูพระหัตถ์และสีข้างของพระองค์ เมื่อพวกเขาได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วก็มีความยินดี

- ความเชื่อเป็นการพูดว่าอย่างไรว่า

ข้าพเจ้าเป็นคนบาป ข้าพเจ้ามีความโลภ ข้าพเจ้ามีความเห็นแก่ตัว ข้าพเจ้ามีรากความขมขื่น
ข้าพเจ้าเป็นคนที่ชอบนินทา ข้าพเจ้าเป็นคนใจร้อน ข้าพเจ้าเป็นคนติดเหล้า ติดพนัน ข้าพเจ้าเป็นคนเย่อหยิ่ง
ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ยอมให้อภัยคนอื่น ข้าพเจ้ามีความรื้อรันทางเพศ ข้าพเจ้าเป็นคนลวงประเวณี
ข้าพเจ้าเป็นคนใจร้าย จริงๆ แล้ว ข้าพเจ้าสมควรรับโทษในความผิดของข้าพเจ้า
แต่ข้าพเจ้ามองดูที่แผลเป็นของพระองค์ ที่พระเยซูถูกเมียนตี ถูกสวมมงกุฎหนามสวม
ที่พระเศียร ถูกตบพระพักตร์ ถูกเยาะเย้ย ถูกถ่มน้ำลายรด ถูกตรึงบนกางเขน
ถูกตะปุดอกที่พระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ และพระกายของพระองค์ได้ฉีกขาด
และแตกสลายเพื่อรับความผิดบาปแทนข้าพเจ้า
เพื่อข้าพเจ้าจะไม่ต้องตกนรกเพื่อชดใช้หนี้กรรมของข้าพเจ้าเองแต่ข้าพเจ้ามีชีวิตในวันคริสต์ใน
พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

- ถ้าเราถามพระองค์ว่า พระองค์เจ้าข้าพระองค์ ทรงรักข้าพเจ้ามากแค่ไหน ?

➤ พระเยซูจะกางแขนสองข้างออก **“ถูกเอ๋ยเรารักเจ้ามากแค่นี้”**

- เมื่อเรามองดูพระเยซูทำอะอะไรเพื่อเรา เราจะเกิดความเข้าใจ
- ว่าไม่ใช่ความดีของเรา แต่เป็นความดีของพระองค์ต่างหากที่ช่วยเราได้
- เมื่อเรามองดูพระเยซูเราจะมีความตั้งใจขึ้นทุกวัน วันนี้เมื่อเรามองดูพระเยซูเราจะมีความหวังเราจะมีความคาดหวัง

3. เราต้องทิ้งทุกเงื่อนไข

- โธมัสมีเงื่อนไขมากมาย

ยอห์น 20:25 (John20:25) สาวกอื่นๆ จึงบอกโธมัสว่า “เราได้เห็นองค์ พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่โธมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า “ถ้าข้าไม่เห็นรอยตะปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอานิ้วของข้าแหยงเข้าไปที่รอยตะปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแหยงเข้าไปที่สีข้างของ พระองค์แล้วข้าจะไม่เชื่อเลย”

- “ถ้าๆๆ แล้วฉันจึงจะเชื่อ” แต่พระเยซูตรัสว่า...

ยอห์น 20:27-28(John20:27)

27 แล้วพระองค์ตรัสกับโธมัสว่า “จงยื่นนิ้วมาที่นี่และคู่มือของเรา จงยื่นมือออกคลำที่สีข้างของเรา
อย่าขาดความเชื่อเลยจงเชื่อเถิด”

28 โธมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของ ข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์”

- เมื่อพระเยซูได้ทรงสำแดงพระองค์ โธมัสตาสวางและพูดว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์”
- เขาไม่มีเงื่อนไขอะไรอีกแล้ว เขาทิ้งทุกเงื่อนไข
- ถ้าวันนี้คุณอยากจะพบกับพระเยซูและอยาก จะมีความเชื่อ อย่าสร้างเงื่อนไข

- เราไม่สามารถต่อรองกับพระเจ้าได้
- เมื่อพระเยซูตรัสว่า จงมองดูที่รอยตะปูของเรา พระเยซูกำลังตรัสว่า.. “เราประทານชีวิตของเราทั้งหมดเพื่อเจ้าไปหมดแล้ว”
- คำถามคือ คุณจะตั้งแง่กับคนที่ให้กับเราทุกอย่างหมดสิ้นแล้วได้อย่างไร? โดยที่เราไม่ยอมมอบตัวเราเองให้บุคคลนั้น ได้อย่างนั้นหรือ ?